Какво е това ексхибиционизъм? Болест ли е?

Уважаеми д-р Врабчев, казвам се Паун, от Хасковска област съм. Въпросът ми към вас е следният: Какво представлява ексхибиционизмът? Болестно състояние ли е, или е своеобразно обяснение в любов? Моля ви, отговорете ми!

Паун Атанасов

Здравейте, драги господине! Може да звучи много странно, но понякога искрено се радвам на въпроси като вашия. Никога няма да се уморя да повтарям максимата, че истинският човек е информирания човек. Тоест на нас ни е необходимо да знаем и за онази, другата страна на сексуалното при хората. И тази страна е така наречената сексуална патология. Вече става въпрос не за други видове варианти на човешката сексуалност, а за нещо изкривено и болестно, нещо не на мястото си, нещо неестествено. А от чисто правна гледна точка - нещо престъпно, и е съвсем логично то да подлежи на правно наказание!

Та според сексологията като медицинска наука категорията **ексхибиционизъм** в чистия си вид принадлежи към сексуалната патология. Що е то? Названието идва от глагола *ексхибицио - показвам, излагам*
. Значението е получаване и изпитване на полова възбуда, съответно удовлетворение, чрез показване на половите органи пред непознати лица, обикновено от другия пол. Не рядко даже и на обществени места, но без покана или желание за по-интимен контакт. По време на самото показване обикновено, но не винаги, е налице полова възбуда и действието почти винаги завършва с мастурбация. От значение тук са изненадата, шокът и уплахата на очевидците. Това влияе доста възбуждащо на ексхибициониста.

Тогава неговият оргазъм може да настъпи и без мастурбация. Сладострастното преживяване у ексхибициониста се подсилва още и от факта, че се върши нещо нередно и непозволено.

Ексхибиционизмът в тази си най-често срещана форма се наблюдава на практика при хетеросексуални, полово зрели мъже, които са много срамежливи и стеснителни, а оттук и силно затруднени в интимните си връзки и общуването с женския пол. При някои от тях ексхибиционизмът е единственият начин за сексуално удовлетворение. При втори, които имат брачен сексуален живот, ексхибиционизмът е друга форма на удовлетворение, когато в брачната връзка и най-вече в сексуалния живот възникнат проблеми. При трети, опитали веднъж съвсем случайно ексхибиционистичен акт, следващите такива актове се явяват престъпно. Те обясняват тези си пристъпи като натрапливи и трудно контролируеми.

Независимо от всичко, последиците остават като своеобразна психотравма у жените, зрели или подрастващи, които се явяват обект на такъв ексхибиционистичен акт. Особено за подрастващите девойки или малките момичета. Не са малко моите пациентки - зрели жени, които идват при мен с оплаквания, че са станали жертва на подобни ексхибиционистични актове.

Тук няма и не може и да става дума за обяснение в любов. Затова деянието е наказуемо и се преследва от съдебните власти. Друг е въпросът, когато ексхибиционизмът е постоянен и приема формата на трудно - контролируема натрапливост. Тогава освен съдебната мярка спрямо извършителя се налага и принудително лечение в психиатрична клиника.

Но с патологията - дотук. Сега ще отделя малко внимание на онзи ексхибиционизъм, който е във всеки един от нас. Той е, разбира се, в границата на нормалното. Та на кой мъж не му се иска раменете да му са по-широки, мускулите на ръцете и краката по-яки. Да не говорим пък за жените, за вечния им стремеж да се показват в най-добрата си светлина. Дори когато са облечени, на мъжкото око се показва палаво деколте, да кажем, съблазнителна женска гръд или една ужким случайна цепка на полата и роклята. Това вече си е една своеобразна "покана за танц". Особено ако е придружена и с поразяващия поглед на влажните й очи. Тогава вече наистина говорят телата ни, в един неповторим еротичен диалог. Защото - за какво ли са ни те, ако не направят съответното впечатление и не събудят адекватното желание? А по-нататък неминуемо следва онзи момент, в който думите секват и дрехите падат. Тогава ексхибиционизмът не е патология, а просто увертюра към главното събитие. А то идва на крилете на

сладострастието, което сами си сътворим.

За финал както винаги - любовен стих. "Вечерно видение" на Евтим Евтимов:

По улиците вечерта минава,

косите си над покриви развяла.

Най-хубавата приказка изгрява

сега от нейната усмивка бяла.

Захвърлят чаши в кръчмата мъжете,

изпити бързо между две цигари,

след нея тръгват и в очите светят

запалени от векове пожари.

Вървят, вървят пред нея нашироко,

помитат пътя й, застлан от камък.

Вървят, вървят след нея нависоко,

пренасят две крила от пламък.

Жена е тя, от погледи излята -

за нея мъж не мога да намеря.

Такава хубост, слязла на земята,

навярно с Господ някъде вечеря.

Да, хубостта е еротичната храна за сетивата ни!